

Sygn. akt II AKzw 1508/20

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Wojciech Kopczyński

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej

po rozpoznaniu w sprawie **R. K.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 23 lipca 2020 roku, sygn. akt VII Kow 2683/20

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego z obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego orzeczenia w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie prowadzi do wniosku, że Sąd Okręgowy, trafnie dokonując ustaleń faktycznych i prawnych, doszedł do słusznego wniosku, że skazany R. K. nie zasługuje na warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Zgodnie bowiem z art. 77 § 1 k.k., skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego i przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Skazany nabył wprawdzie warunki formalne do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie mu wnioskowanego dobrodziejstwa, a w warunkach izolacji penitencjarnej zachowuje się pozytywnie, to jednak sąd I instancji wyraźnie wskazał, że właściwe zachowanie skazanych w zakładach karnych jest ich podstawowym obowiązkiem i nie może być wyłączną przesłanką do udzielenia im warunkowego przedterminowego zwolnienia. Zaakcentować wyraźnie trzeba, że na skazanym spoczywa obowiązek właściwego zachowania i przestrzegania porządku, jaki panuje w miejscu osadzenia i nie jest to żadna zasługa skazanego, czy też jakaś nadzwyczajna okoliczność, jeżeli tego porządku przestrzega, podlegająca szczególnemu uwzględnieniu podczas orzekania w przedmiocie rozpoznawania wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Wbrew argumentacji przytoczonej w zażaleniu, sąd penitencjarny podczas rozpoznawania wniosku skazanego nie koncentrował się tylko na okolicznościach, które przemawiają na jego niekorzyść, ale dostrzegł również pozytywne aspekty jego zachowania, czemu dał wyraz w treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia. Podkreślić jednak należy, że przy ocenie przesłanek do udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia nie można ich traktować wybiórczo, koncentrując się tylko na tych, które świadczą o pozytywnym zachowaniu skazanego, ale również na innych czynnikach, takich jak, wyartykułowane w zaskarżonym postanowieniu, uprzednia wielokrotna karalność skazanego, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, nieskuteczność stosowanego w przeszłości środka probacyjnego w postaci warunkowego przedterminowego zwolnienia, które nie wykształciły w nim pożądanego zachowań zgodnie z literą prawa. Dodać także należy, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie zwykłym i brak z jego strony motywacji do udziału w opracowaniu i realizacji Indywidualnego Programu Odziaływania. Odnosząc się w tym miejscu do podnoszonej przez skarżącego kwestii dotyczącej tego, że od popełnienia przez skazanego czynu minęły już 3 lata, która to okoliczność przemawia za udzieleniem mu wnioskowanego dobrodziejstwa, zauważyć należy, że w świetle wyżej przeprowadzonych rozważań, nie można z całą stanowczością przyjąć, że R. K. w warunkach wolnościowych będzie przestrzegał porządku prawnego oraz norm społecznie oczekiwanych.

Trudno zatem przyjąć, że skazany zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa instytucji szczególnej, przeznaczonej do zastosowania w wypadkach jednoznacznej, pewnej i trwałej poprawy zachowania skazanego, przekonującej o niewątpliwym i diametralnym postępie w procesie jego resocjalizacji. Zresztą do tożsamyh wniosków doszła administracja zakładu karnego, w którym skazany aktualnie przebywa, nie popierając jego starań o udzielenie mu wnioskowanego dobrodziejstwa.

Sumując powyższe oraz uznając, że argumenty wywiedzionego zażalenia nie mogły wpłynąć na zamianę zaskarżonego postanowienia, należało zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze, uznając, że z uwagi na przebywanie w zakładzie karnym ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

ZARZĄDZENIE

1. O treści postanowienia powiadomić skazanego z pouczeniem o prawomocności i obrońcę.
2. Zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 16 września 2020 roku.